

تحلیل و بررسی عوامل اقتصادی و اجتماعی مؤثر بر توسعه پایدار در شهرستان تربت جام

شهربانو نکویی^۱: دانشجوی دکتری جامعه شناسی، واحد دهاقان، دانشگاه آزاد اسلامی، دهاقان، ایران

محمدعلی چیت ساز: استادیار گروه جامعه شناسی، واحد دهاقان، دانشگاه آزاد اسلامی، دهاقان، ایران

سید ناصر حجازی: استادیار گروه جامعه شناسی، واحد دهاقان، دانشگاه آزاد اسلامی، دهاقان، ایران

پذیرش: ۱۳۹۸/۱/۲۰

صفحه ۹۵

دریافت: ۱۳۹۷/۱۰/۱۰

چکیده

توسعه پایدار، یکی از مفاهیمی است که باچگونگی شیوه زندگی افراد یک جامعه پیوندی تنگاتنگ دارد، و در ابعاد عینی بیشتر ناظر بر بالا بردن سطح زندگی عمومی از طریق ایجاد شرایط مطلوب و بهینه در زمینه های تغذیه، بهداشت، اشتغال، آموزش و چگونگی گذراندن اوقات فراغت می باشد. و این مبحث در مناطق مرزی اهمیت بیشتری دارد؛ چرا که مناطق مرزی و از نظر سیاسی نیاز به جمعیتی مقیم و ساکن دارند و خالی شدن مناطق مرزی به دلیل عدم امکانات کافی یا نابرابری در توزیع آن علاوه بر نقصان روند توسعه کشور، برای امنیت ملی نیز مخاطره‌ای بزرگ می باشد، شهرستان تربت جام هم از این قاعده مستثنی نیست. این پژوهش به بررسی بعضی از عوامل اقتصادی و اجتماعی مؤثر بر توسعه پایدار شهرستان تربت جام می پردازد، این پژوهش بر اساس رویکرد پیمایشی به تبیین متغیرهای تأثیرگذار بر توسعه پایدار پرداخته است، جامعه آماری تمام شهروندان ساکن در شهرستان تربت جام می باشند که ۵۰۰ نفر به عنوان حجم نمونه تعیین و به صورت سهمیه‌ای از مناطق مختلف این شهرستان پرسشنامه را پر کردند. یافته‌ها نشان می دهد زنان بیش از مردان و شهروندان متأهل بیشتر از مجردان بر توسعه پایدار تأثیر می گذارند، پس از آن با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری و با احتساب خطاهای اندازه گیری سایر متغیرهای پژوهش به ترتیب (عدالت اجتماعی ۸۱ درصد، شاخص‌های اجتماعی ۴۴ درصد، عدالت فضایی ۳۶ درصد، فقرزدایی ۳۳ درصد، سرمایه اقتصادی ۰/۲۷ درصد، مشارکت اجتماعی ۲۵ درصد، توسعه اقتصادی ۱۶ درصد، تعهد اجتماعی ۱۵ درصد، اعتماد اجتماعی ۱۵ درصد) تأثیر را بر توسعه پایدار داشته‌اند. اما توسعه پایدار در بین پایگاه‌های اقتصادی اجتماعی و تحصیلات مختلف یکسان بوده و تفاوت چندانی وجود نداشته است.

واژه‌های کلیدی: عدالت اجتماعی، عوامل اقتصادی، عوامل اجتماعی، توسعه پایدار، تربت جام.

توسعه، بهبود درهمه ابعاد است. پیشرفت در یک بعد و پیشرفت یا توقف در بعد دیگر با تعریف توسعه سازگاری ندارد. توسعه پایدار یکی از ضروریات تقویت فرهنگ و زندگی اجتماعی با رویکردی آینده نگر است. پرداختن به مقوله توسعه پایدار بدون توجه به مسئله محیط و عوامل تأثیرگذار بر آن یک بحث بی نتیجه است چرا که محیط عرصه‌ی زندگی گروههای انسانی است و توسعه اعمالی است که این گروه‌ها انجام می‌دهند به امید اینکه عرصه‌ی زیستی خود را قابل قبول، معنی دار و همراه با آسایش بسازند و این اعمال و رفتارها تحت تأثیر فرهنگ و خواسته‌های جامعه انسانی است. روند صنعتی شدن جامعه و سیطره علوم تجربی به خصوص بعد از قرن بیست و گسترش امنیسم صرفاً به رفع نیازهای نسل حاضر بدون توجه به نسل آینده منجر به ایجاد بحران‌های زیست محیطی گردید و در واقع جامعه صنعتی توسعه یافت اما نه توسعه پایدار چرا که صرفاً بهره وری اقتصادی هدف قرار گرفت و محیط انسانی و منابع طبیعی نادیده گرفته شد و این بحران‌ها موجب شد تا بحث توسعه پایدار و توجه به نیازهای نسل آینده در مجتمع جهانی مطرح گردد.

توجه به امر توسعه پایدار در دهه‌های اخیر به صورت یک مقوله عمومی درآمده است، گرچه صحبت از پایداری به سال‌های قبل از ۱۹۸۰ گردد، لیکن معمولاً تحت عنوان مختلف زمانی با مضامین منفی (مانند اثر مالتوس در اوخر قرن ۱۹ یا کتاب محدودیت‌های رشد) و زمانی با یک تصویر مثبت (انجمن محافظه کاران کانادا) یاد می‌شود، به طور واقعی توجه جهانی از زمان کمیسیون برائلندر، آغازگر بحث توسعه پایدار بود و بر روی بحث پایداری معطوف شد. در تعریف این کمیسیون از توسعه پایدار مبنی بر دستیابی به نیازهای کنونی بدون به مخاطره افتادن امکانات برای نسل‌های آینده می‌باشد، به معنی گذران زندگی و امراض معاش از درآمد و جلوگیری از زوال سرمایه اعم از اقتصادی، محیطی و اجتماعی است (بدری و همکاران، ۱۳۷۸؛ ۱۹). احمدی، ۱۳۹۲). توسعه و بالندگی در هر جامعه ای در نتیجه برنامه ریزی توسعه و تدوین سیاست‌ها و استراتژی‌های توسعه پایدار است. توسعه به مفهوم تحول کیفی، گذار از دوره ای به دوره دیگر مستلزم ایجاد تغییر همه جانبه در ابعاد اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و... است. توسعه، فرایندی در هم تبینده و دارای وظایفی گسترشده و بخش‌های محیطی مرتبط با زندگی اجتماعی انسانهایست و به معنای فراهم شدن زمینه‌های لازم برای پیدایی ظرفیت‌ها و قابلیت‌های عناصر مختلف در اجتماع و میدان یافتن آنها برای دستیابی به پیشرفت و افزایش توانایی‌های کمی و کیفی است (گودرزوند چگینی، ۱۳۹۴؛ ۲۱۵). روند شکل گرفتن مفهوم توسعه پایدار طبیعتی چند یا بین رشته ای دارد. واژه توسعه پایدار اگرچه تحت تأثیر نظریه‌های مبتنی بر اصول اقتصادی بوجود نیامد، ولی مسایل مهمی چون عدالت اجتماعی بین نسل‌های متولی در مرکز آن نهفته است. که ابعاد اجتماعی و اقتصادی آن را گسترش می‌دهد. شاید بهتر باشد با یک ارزیابی منسوب به ارسطو آغاز کنیم، توسعه پایدار «آسایش بشر بر هر دوره زمانی فقط تا حدی به رضایت مردم بستگی داشته و در کنار این رضایت ضرورت دارد مسائل نسل‌های متولی بعد نیز در ارتباط با دسترسی کافی به منابع مد نظر قرار گیرد تا نسل‌های بعد نیز بتوانند از آن رضایت داشته باشند» بنابراین لاقل مجموعه‌ای از گزینه‌ها و امکانات برای نسل‌های آینده نیز به همان میزان متناسب با آنچه در دسترس نسل حاضر است باقی بماند (پینین تی کی کریشن، ۱۳۸۵: ۱۱۹).

با توجه به اهمیت بحث توسعه در دهه‌های اخیر و بحث توسعه پایدار که نگرش توسعه را فراگیرتر و از حال بسوی آینده سوق می‌دهد و یک نگرش آینده نگر می‌باشد. کشور ما هم بعنوان یک کشور در حال توسعه به بحث توسعه پایدار در دهه‌های اخیر در سیاست‌گذاری‌ها پرداخته است، ولی آنچه مشهود می‌باشد، هنوز به توسعه پایدار دست نیافته‌ایم و یک نوع نابرابری محسوس در مناطق مختلف کشور و بخصوص مناطق مرزی قابل رویت است. هر چند که برای توسعه و پیشرفت یک کشور باید تمام مناطق با توجه به ظرفیت‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی زمینه تخصیص امکانات بصورت متعادل فراهم گردد و در واقع باید تمرکزدایی جایگزین تمرکزگرایی شود، چرا که انباست امکانات در کلان شهرها موجب خالی شدن شهرها و شهرستان‌های کوچک و یک نوع لجام گسیختگی مهاجرتی را سبب می‌شود، که بافت کلان شهرها را از نظر فرهنگی اجتماعی دگرگون کرده و خود زمینه ساز آسیب‌های فراوانی هم برای مناطق مهاجرپذیر و هم مناطق مهاجرفرست می‌باشد و این قضیه در شهرستان‌های مرزی اهمیت بیشتری دارد. چرا که مناطق مرزی از نظر سیاسی نیاز به جمعیتی مقیم و ساکن دارند و خالی

شدن مناطق مرزی علاوه بر نقصان روند توسعه کشور برای امنیت ملی نیز مخاطره ای بزرگ محسوب می‌شود، شهرستان تربت جام به خاطر هم مرز بودن با کشور افغانستان از این قاعده مستثنی نیست. توجه به توسعه عمومی این شهرستان با توجه به شرایط نسبتاً منحصر به فرد فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و امنیتی باید مدنظر قرار گیرد، چرا که امنیت یک کشور به استحکام مرزهای آن کشور می‌باشد و توجه به نیازهای این شهرستان موجب جلوگیری از جابجایی جمعیت خواهد شد و ایجاد فرصت‌های اجتماعی و اقتصادی انگیزه ماندن در این محدوده جغایی را بیشتر خواهد کرد. پژوهش حاضر به دنبال پاسخ به این سؤال می‌باشد که آیا عوامل اجتماعی و اقتصادی بر توسعه پایدار شهرستان تربت جام تأثیر دارند؟ و میزان تأثیر آن چقدر می‌باشد؟ در این راستا فرضیه‌های زیر مطرح می‌شود:

فرضیه اول: سرمایه اجتماعی بر توسعه پایدار شهرستان تربت جام تأثیر دارد.

فرضیه دوم: مشارکت اجتماعی بر توسعه پایدار شهرستان تربت جام تأثیر دارد.

فرضیه سوم: اعتماد اجتماعی بر توسعه پایدار شهرستان تربت جام تأثیر دارد.

فرضیه چهارم: تعهد اجتماعی بر توسعه پایدار شهرستان تربت جام تأثیر دارد.

فرضیه پنجم: عدالت فضایی بر توسعه پایدار شهرستان تربت جام تأثیر دارد.

فرضیه ششم: توسعه اقتصادی بر توسعه پایدار شهرستان تربت جام تأثیر دارد.

فرضیه هفتم: سرمایه اقتصادی بر توسعه پایدار شهرستان تربت جام تأثیر دارد.

فرضیه هشتم: عدالت اجتماعی بر توسعه پایدار شهرستان تربت جام تأثیر دارد.

فرضیه نهم: دستیابی به توسعه پایدار در شهرستان تربت جام توسط زنان بیشتر از مردان می‌باشد.

فرضیه دهم: دستیابی به توسعه پایدار در شهرستان تربت جام در بین متأهلان و مجردان متفاوت است.

فرضیه یازدهم: بین سن و توسعه پایدار در شهرستان تربت جام رابطه وجود دارد.

فرضیه دوازدهم: بین گروههای مختلف تحصیلی تفاوت معنی داری در توسعه پایدار در شهرستان تربت جام وجود دارد.

فرضیه سیزدهم: بین پایگاه‌های اقتصادی اجتماعی مختلف تفاوت معنی داری در دستیابی به توسعه پایدار در شهرستان تربت جام وجود دارد.

مبانی نظری و پیشینه تحقیق:

توسعه از جمله سازه‌هایی هستند که پس از جنگ جهانی دوم مطرح شده اند. مایکل تودرو معتقد است که توسعه را باید جریانی چند بعدی دانست که مستلزم تغییرات اساسی در ساخت اجتماعی، طرز تلقی عامه مردم و نهادهای ملی و نیز تسريع رشد اقتصادی، کاهش نابرابری و ریشه کن کردن فقر مطلق است. به نظر میسرآ هدف از توسعه ایجاد زندگی پرثمری است که توسط فرهنگ تعریف می‌شود به این ترتیب می‌توان گفت که توسعه دستیابی فراینده انسان به ارزش‌های فرهنگی خود می‌باشد (بنیانیان، ۱۳۸۶: ۳۳). در برخی از تعریف تعاریف به ابعاد رفاهی و فقرزدایی توسعه اشاره شده است. به عنوان مثال به نظر گونارمیردال توسعه یعنی فراینده دور شدن از توسعه نیافتگی و رهایی از چنگال فقر است؛ مسئله اصلی در توسعه بهبود کیفیت زندگی زندگی مردم است. برخلاف اولین دهه توسعه که در آن جوانب اجتماعی - اقتصادی از هم جدا مانده بود، دو مین دهه توسعه به سمت تلفیق دو جنبه معطوف گشت. در سال ۱۹۷۷ نیز یونسکو تصویب نمود، توسعه باید یکپارچه و فرآگیر باشد. فراینده تمام عیار که تمام ابعاد زندگی یک جامعه، آن با دنیای خارج وجودان و آگاهی آن را فرآگیرد. دهه ۸۰ را دهه از دست رفته برای توسعه خوانده شده است. در دهه ۹۰ شعار توسعه مجدد سر داده شد تا بتواند فرآیندهای توسعه درباره شکل گیرید و اکنون توسعه مجدد از نظر مفهومی و سیاسی شکل توسعه پایدار برای آینده مشترک ما را به خود می‌گیرد و صبغه زیست محیطی یافته است. شوماخر معتقد است: توسعه با کالای مادی آغاز نمی‌شود و با آدمیان و تربیت آنها را با سازمان و با انظباط آغاز می‌شود بدون این سه منبع پنهان و دست نخورده و بلاصرف باقی می‌مانند اگر بپذیریم عامل فقر نارسائی‌های موجود در این سه حوزه است بنابراین ریشه کن کردن فقر اساساً به رفع این نارسائیها بستگی دارد (شوماخر، ۱۳۹۲: ۱۳۱).

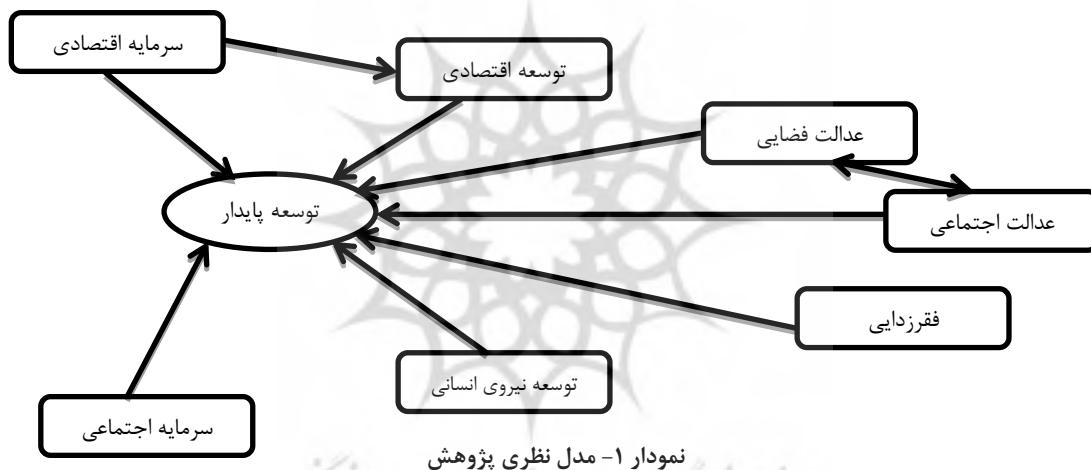
به طور کلی، توسعه هم به صورت فرایند گذار از جامعه سنتی به جامعه مدرن با ویژگی های معین قابل تعریف است که در این حالت با نوسازی مترادف می شود و هم به ویژه ناظر به مقصدو هدف تغییرات اجتماعی و فرایند نوسازی است که به این معنا رسیدن به جامعه و دولت آرمانی با معیارها و شاخص های معین را می رساند. با توجه به سیر مفهومی توسعه مکاتب مختلف در ادوار گوناگون به این مقوله پرداخته اند که از تکامل گرایی داروین تا پست مدرنیسم که هابرماس پروژه مدرنیته را ناتمام می داند (ریتزره، ۱۳۹۵: ۷۵۲) به طور کلی مکاتب توسعه تحت عنوانی همچون کلاسیک (اثبات گرایی، کارکرد گرایی، ساخت گرایی) و نوسازی (۱۹۵۰) وابستگی (۱۹۶۰) نظام جهانی فرانک والرشتاین می باشد. در واقع امروزه توجه به نسل آینده به صورت یک ایده فراگیر در راس کار سیاست گذاران که در پی دستیابی به توسعه همه جانبه می باشند قرار دارد و از طرفی توسعه روزافزون جوامع، متأثر از رشد بی رویه جمعیت و مهاجرت منجر به ساخت و سازهای بدون برنامه ربزی شده که خود چالش هایی را در جامعه بوجود آورده است. ساختن جامعه ای سالم، کارا و در برگیرنده مسکن زیست پذیر، سطح بالای کیفیت زندگی، حفاظت منابع طبیعی، تاریخی، فرهنگی از اولویت های اساسی توسعه می باشد (زاده‌ی، ۱۳۸۵: ۲۲۷).

اگزاری (۲۰۱۳) در پژوهشی تحت عنوان «رویکردهای برنامه ریزی جایگزین و برنامه شهرهای پایدار در نیجریه»، با استفاده از بررسی پرسشنامه ای، مصاحبه های فردی و مطالعه اسنادی، به بررسی استفاده از کاربرد روش اصلی برنامه شهرهای پایدار در نیجریه و جستجو در مورد چگونگی کمک به تغییر رویکردهای جایگزین برنامه ریزی شهری، پرداخته است. بر اساس یافته های تحقیق، چالش های عمده شهری در کشور نیجریه شامل ازدیاد زاغه ها، فقر شهری، مشاغل غیررسمی و نیاز به زیرساخت ها و خدمات اصلی شهری است. دمپسی و همکاران (۲۰۱۲) در پژوهشی تحت عنوان «کلید توسعه شهری پایدار در شهرهای انگلستان، تأثیر تراکم بر پایداری اجتماعی» به ارتباط بین عناصر شکل شهری (شامل تراکم) و پایداری پرداخته اند. این تحقیق به طور خاص ارتباط بین تراکم و جنبه های پایداری اجتماعی، به ویژه برابری اجتماعی (به طور مثال دسترسی به خدمات و تسهیلات)، برابری محیطی (به طور مثال دسترسی و استفاده از فضاهای سبز) و پایداری جامعه (شامل احساس امنیت، اثرات متقابل اجتماعی و ثبات اجتماعی) را بررسی نموده اند. یافته های پژوهش نشان می دهد که به طور کلی تعدادی پیوستگی بین تراکم مسکونی و جنبه های پایداری اجتماعی وجود دارد. تراکم محله ای یک اثر مثبت بر استفاده از خدمات محلی و تسهیلات دارد. ساکنان در محله های پر تراکم تر تمایل بیشتری به استفاده از خدمات و تسهیلات محلی خود نسبت به مناطقی که دارای تراکم کمتر هستند، دارند.

عظیمی آملی، جلال (۱۳۹۶) در تحقیقی با عنوان «سنجد سطح پایداری محله های شهری بر اساس شاخص های توسعه پایدار» پرداختند. نتایج نشان می دهد که بین محله های شهری مورد مطالعه، به لحاظ شاخص های توسعه پایدار، تفاوت های چشمگیری وجود دارد، به طوری که محله سیاه تلی به لحاظ شاخص پایداری در وضعیت ناپایدار و محله تندست بجز در شاخص های اجتماعی که ناپایدار بوده در سایر شاخص های پایدار بوده است. اصغرپور و همکاران (۱۳۹۶)، در تحقیقی با عنوان «ارتقای سطح کیفی فضاهای عمومی شهری با رویکرد عدالت اجتماعی» پرداختند. جامعه آماری محله دزاشیب واقع در منطقه ۱ شهرداری تهران بوده است. نتایج نشان می دهد فضاهای عمومی واقع در مرکز و شرق محله از وضعیت نامناسبی به جهت برخورداری از عدالت اجتماعی مواجه است و نیازمند جانمایی کاربری ها و فضاهای عمومی شهری بخصوص فضاهای مذهبی، درمانی، انتظامی و حمل و نقل عمومی است. صفرآبادی و تقوای (۱۳۹۲) راجع به توسعه پایدار شهری و عوامل مؤثر بر آن در شهر کرمانشاه پرداختند. شهر پایدار با ویژگی های اقتصادی- اجتماعی مطلوب همچون مسکن مناسب، کاهش فقر، عدالت محور، با فضاهای سالم، امن، آرام، جذاب و زیبا آراسته شده، آرمانی است که با مدیریتی پویا قابل دسترس خواهد بود. این پژوهش به بررسی نقش برخی عوامل مخصوصاً مدیریت در پایداری شهری پرداخته است؛ اولین عامل سلامت شهری (با شاخص هایی مانند تحصیلات، بهداشت اجتماعی، ایمنی، انضباط اجتماعی) با ۲۵,۴ درصد واریانس، نقش مهمی در پایداری شهری بر عهده دارد بنابراین، با توجه به زیرشاخص های مهم بارگذاری شده در آن می تواند در دستیابی به توسعه پایدار شهری نقش ویژه ای را به عهده داشته باشد و راهکار ضروری در این زمینه تقویت زیرشاخص های مذکور برای دستیابی به توسعه پایدار شهری در شهر کرمانشاه است. در راستای تحقق توسعه پایدار شهری می باشد شرایطی فراهم شود تا امکان بسترسازی

توسعه پایدار فراهم گردد که در این بستر می‌توان به توزیع بهینه کاربری‌ها، امکانات، خدمات و برقراری عدالت اجتماعی، در شهرها اشاره کرد. عدم توزیع بهینه کاربری‌ها در زمینه‌های مختلف اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی، موجب بر هم خوردن نظم فضایی شهرها می‌گردد (مؤمنی و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۵).

مفهوم توسعه پایدار ناظر بر این واقعیت انکارناپذیر است که ملاحظات مربوط به اکولوژی می‌تواند و باید در فعالیت‌های اقتصادی به کار گرفته شود. این ملاحظات شامل ایده ایجاد محیطی منطقی است که در آن ادعای توسعه به منظور پیشبرد کیفیت همه جنبه‌های زندگی مورد چالش قرار می‌گیرد (رادکلیف، ۱۳۷۳: ۹۳۴؛ نوابخش، ۱۳۸۸: ۲۲). همچنین در رابطه با فقرزدایی بر عدالت اجتماعی و توسعه پایدار نیز به نظریه‌هایی پرداخته شد. عmad افروغ در فضا و نابرابری اجتماعی (مطالعه جدایی گزینی فضایی و تمرکز فقر در محله‌های مسکونی تهران) بعد از ارائه نظریات رایج درباره فضا و نابرابری‌های اجتماعی، با بررسی نظری عوامل مؤثر بر جدایی گزینی فضایی و تمرکز فقر و اثار آن بر شکل گیری خرده فرهنگ جرم زا، به تحلیل رابطه بین فضا و نابرابری اجتماعی می‌پردازد (حبیبی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۰۵). پروفسور بلاک می‌گوید: توسعه اقتصادی عبارت است از دستیابی به تعدادی هدف، شاخص‌های مطلوب و نوسازی از قبیل افزایش بازدهی تولید، ایجاد برابری‌های اجتماعی و اقتصادی، کسب دانش فنی و مهارت‌های جدید، بهبود در وضع نهادها یا به طور منطقی دستیابی به یک سیستم موزون و هماهنگ از سیاست‌های مختلف که بتواند انبوه شرایط نامطلوب یک نظام اجتماعی را برطرف سازد (اکبری، ۱۳۷۸: ۱۰۲). با توجه به نظریه‌های مطرح شده می‌توان مدل نظری پژوهش را به این صورت طراحی کرد:

روش تحقیق:

روش تحقیق پیمایشی بوده، که به لحاظ هدف توصیفی- تحلیلی است. جامعه آماری این پژوهش شامل شهروندان ۲۰ تا ۶۴ ساله شهرستان تربت جام که بر اساس آخرین سرشماری نفوس و مسکن مرکز آمار ایران در سال ۱۳۹۵، شامل ۱۴۷۵۲۷ نفر جمعیت می‌باشد. واحد آماری در این پژوهش افراد بالای ۲۰ سال، ساکن در شهرستان تربت جام می‌باشد و فرد پاسخگو واحد تحلیل است. در این تحقیق، بر اساس فرمول کوکران با در نظر گرفتن ۵ درصد برای بی‌پاسخ‌ها، مقدار مطلوب پرسش نامه در این پژوهش ۴۹۸ نفر تعیین شده است که برابر ۵۰۰ نفر گرفته شد. از روش نمونه‌گیری سهمیه‌ای استفاده شده است. داده‌ها بر اساس طرح نمونه‌ای سهمیه‌ای مبتنی بر گروه سنی ۲۰ تا ۶۴ سال، جنس و منطقه محل سکونت (مناطق ۵ گانه شهرستان تربت جام) متناسب با حجم جمعیت جمع آوری شده است که تا حد امکان معرف جامعه و متناسب با هدف‌های پژوهش باشد. ابزاری که برای جمع آوری داده‌ها انتخاب و بکار گرفته شده است پرسش نامه ساختمند می‌باشد متناسب با متغیرهای تحقیق سوالات و مقیاس‌ها طراحی شده و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. آنچه در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته پایایی همسانی درونی آیتم‌ها است که همسانی میان گویه‌های درون یک ابزار را می‌سنجد و عموماً ضریب آلفای کرونباخ گزارش می‌شود، ضریب بدست آمده برای مجموع ابعاد توسعه پایدار ۰/۷۷ و ابعاد سرمایه اجتماعی (اعتماد اجتماعی ۰/۷۱، تعهد اجتماعی ۰/۷۳ و مشارکت اجتماعی ۰/۷۶) می‌باشد با اهمیت به الفای بالای ۰/۷ پرسش نامه مورد استفاده

دارای پایایی می باشد. در این پژوهش برای برآورد اعتبار ابزار سنجش از دو روش اعتبار صوری و سازه‌ای استفاده شده است. برای سنجش اعتبار صوری معرفه‌های پژوهش به استانی جامعه‌شناسی و متخصصان این حوزه ارائه و نظر متخصصان در رابطه با معرفه‌ها، تعداد ابعاد و سایر نیازهای پژوهشی اعمال شده است. روش دیگر برآورد اعتبار در این پژوهش اعتبار سازه ای می‌باشد. به لحاظ آماری یکی از راههای محاسبه این نوع اعتبار استفاده از تکنیک تحلیل عاملی تأییدی است. نرمافزار بکار رفته برای این تحلیل آماری، مدل سازی معادلات ساختاری با کاربرد ایموس است.

محدوده مورد مطالعه:

شهرستان تربت جام از شهرستان‌های استان رضوی است. نام کنونی شهر از تربت شیخ احمد جام برگرفته شده است. در طول تاریخ ناحیه کنونی شهرستان تربت جام و مرکز آن با نام پوزگان، بوزجان و جام نیز شناخته می‌شده است. این شهرستان با مساحت تقریبی ۸۱۶۶ کیلومتر مربع در شرق خراسان قرار دارد. در سال ۱۳۳۶ به عنوان شهرستان شناخته شد. بر اساس آخرین سرشماری در سال ۱۳۹۵ جمعیت این شهرستان ۴۷۷ ۱۰۰ نفر (در ۳۷,۹۷۰ خانوار) نفر است. بیشتر مردم این شهرستان مسلمان و پیرو مذاهب شیعه و سنتی می‌باشند. اقوام مختلفی در تربت جام زندگی می‌کنند که ترکمن‌ها، اعراب، بلوج‌ها و فارس‌ها از مهم‌ترین آنها هستند (کلانتری و قیامی، ۱۳۹۴: ۴۷). این شهرستان از شمال به مشهد از مشرق به رودخانه هیریز و ادامه آن در جنوب مرز افغانستان و شهرستان تایباد و از غرب به شهرستان تربت حیدریه و فریمان منتهی می‌شود. شهرهای این شهرستان تربت جام، صالح‌آباد، نصرآباد و نیل شهر می‌باشد. ارتفاع این شهرستان از سطح دریاهای آزاد ۹۲۸ متر است. فاصله تربت جام تا مرز افغانستان ۶۶ کیلومتر است (پرتال فرمانداری تربت جام). تربت جام از نظر آب و هوایی در منطقه نیمه بیابانی با تابستان‌های گرم و خشک و زمستان‌های سرد قرار دارد. دشت جام که جزوی از حومه آبریز «قره قوم» محسوب می‌شود دارای رودخانه جام و هریر رود است که رودخانه هریر رود از افغانستان سرچشمه می‌گیرد؛ اما دشت جام به سبب وجود رسویات جام رود بسیار حاصلخیز است (سایت شهرداری تربت جام <http://torbatjamcity.ir>).

یافته‌های تحقیق:

از کل نمونه مورد بررسی، ۲۲۴ نفر (۴۴/۸ درصد) زن و ۲۷۶ نفر نیز مرد بودند. ۳۰۳ نفر (۵۴/۸ درصد) مجرد و ۴۴/۸ درصد نیز متاهل بودند. از نظر تحصیلات ۴/۶ درصد پاسخگویان بی‌سواد، ۳۶ درصد دارای تحصیلات ابتدایی، ۴۹ درصد دیپلمه و ۱۰ درصد لیسانسه و بالاتر می‌باشند. بیشترین نما مربوط به دیپلمه‌ها بوده است با توجه به فراوانی تجمعی، ۹۰ درصد نمونه اماری دارای تحصیلات دیپلم و کمتر و ۱۰ درصد نیز دارای تحصیلات لیسانس و بالاتر می‌باشند. در این پژوهش بیشترین فراوانی پاسخگویان در گروه سنی ۲۷ سال برابر با ۵۲ نفر می‌باشد، پائین‌ترین سن پاسخگو ۲۰ سال و بالاترین ۶۴ سال می‌باشد میانگین سنی پاسخگویان ۳۰/۶ سال می‌باشد. از نظر پایگاه اجتماعی ۴/۴ درصد در پایگاه خیلی پایین، ۳۴/۶ درصد در پایگاه پایین، ۳۳/۲ درصد در پایگاه متوسط، ۲۴ درصد در پایگاه بالا و ۳/۸ درصد در پایگاه خیلی بالا قرار داشته‌اند.

جدول -۲ - توزیع فراوانی ابعاد توسعه پایدار

زیست محیطی				اجتماعی				اقتصادی					
فراوانی جمعی	فراوانی نسبی	فراوانی مطلق	فراوانی تجمعی	فراوانی نسبی	فراوانی مطلق	فراوانی تجمعی	فراوانی نسبی	فراوانی مطلق	فراوانی نسبی	فراوانی تجمعی	کم	بعاد توسعه پایدار	
۱۶/۴	۱۶/۴	۸۲	۹/۴	۹/۴	۴۷	۱۷/۲	۱۷/۲	۸۶					
۷۸/۲	۶۱/۸	۳۰۹	۶۵/۶	۵۵/۴	۲۷۷	۶۵/۶	۴۸/۴	۲۴۲					
۱۰۰	۲۱/۸	۱۰۹	۱۰۰	۳۵/۲	۱۷۶	۱۰۰	۳۴/۴	۱۷۲					
	۱۰۰	۵۰۰		۱۰۰	۵۰۰		۱۰۰	۵۰۰			جمع		

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۷

در ابعاد توسعه پایدار در دو مؤلفه (اجتماعی، اقتصادی) توسعه پایدار زیاد نسبت به (مؤلفه زیست محیطی) افزایش بیشتری دارد. از سوی دیگر در مؤلفه اجتماعی تنها ۹ درصد شهروندان اظهار داشته اند که از توزیع خدمات این مؤلفه‌ها رضایت کمی دارند و ۹۰ درصد بیان نموده اند که به طور متوسط و زیاد از توزیع خدمات این مؤلفه‌ها رضایت دارند. در مؤلفه اقتصادی ۶۵ درصد شهروندان به طور متوسط و کم از مؤلفه‌ها (با گوییه هایی استفاده از علم و دانش برای کسب ثروت و اشتغال جامعه، کاهش شکاف اقتصادی، خام فروشی و وابستگی در اقتصاد، وجود متخصصان دانش آموخته در سطوح آموزش عالی، مدیریت جهادی) رضایت دارند و تنها ۳۵ درصد به طور زیاد از این مؤلفه‌ها رضایت ندارند. در مؤلفه و بعد سوم ۷۸ درصد شهروندان مؤلفه زیست محیطی توسعه پایدار (خودکفایی در تولید محصولات کشاورزی، آلودگی‌های آب و هوا میزان آلودگی صوتی و ...) را به طور کم و متوسط از توزیع این مؤلفه‌ها رضایت دارند.

جدول ۳- تحلیل خوشه‌ای شهروندان بر حسب توسعه پایدار

فرآوانی نسبی	تعداد	میانگین خوشه		توسعه پایدار
۰/۲۴	۱۲۰	۲/۶۷	کم	
۴۷/۸	۲۳۹	۳/۳۸	متوسط	
۲۸/۲	۱۴۱	۴/۱۰	زیاد	
۱۰۰	۵۰۰	---	جمع	

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۷

در توسعه پایدار با استفاده از تحلیل خوشه‌ای پاسخگویان در سه گروه قرار گرفته‌اند: خوشه اول با میانگین توسعه پایدار ۱۲۰ نفر و فراوانی نسبی ۲۴ درصد می‌باشد. در خوشه دوم ۲۳۹ نفر با توسعه پایدار متوسط، فراوانی نسبی ۴۷/۸ درصد و میانگین ۳/۳۸ قرار گرفته و در نهایت خوشه سوم با توسعه پایدار زیاد متشکل از ۱۴۱ نفر با میانگین ۴/۱۰ و فراوانی نسبی ۲۸/۲ درصد می‌باشد.

جدول ۴- شاخص‌های گرایش مرکزی، پراکندگی و سرمایه‌اقتصادی

تمام ابعاد سرمایه اقتصادی	مالکیت	پول	منابع	اشیاء مادی	
۵/۲۷	۵/۵۴	۵/۱۲	۵/۲۶	۵/۱۶	میانگین
۵/۳۴	۵/۸۱	۵/۲۵	۵/۳۳	۵	میانه
۵/۸۱	۶	۵/۲۵	۶	۶	نما
۰/۴۸۳	۰/۵۶۹	۰/۶۳۷	۰/۶۴۸	۰/۹۶۱	انحراف معیار
۰/۲۲۳	۰/۳۲۴	۰/۴۰۶	۰/۴۲۰	۰/۹۲۴	واریانس
-۰/۴۹۶	-۱/۲۰	-۰/۵۸۶	-۰/۷۶۶	-۰/۷۵۳	چولگی
-۰/۳۵۵	-۰/۴۸۷	-۰/۰۴۶	۰/۰۲۵	-۰/۵۷۸	کشیدگی
۲/۳۱	۲/۳۳	۳/۲۵	۲/۶۷	۳	دامنه تغییرات
۲/۶۹	۲/۶۷	۱/۷۵	۲/۳۳	۳	پایین ترین
۶	۶	۶	۶	۶	بالاترین

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۷

در بین ابعاد سرمایه اقتصادی چولگی منفی نشانه حجم بودن مقادیر زیاد است چنان که مشاهده می‌شود نما در جدول عدد ۵ می‌باشد (مقادیر بالاتر دارای فراوانی بیشتری می‌باشند) با اهمیت به نامتقارن بودن توزیع، میانه شاخص مناسب تری برای گزارش می‌باشد. میانه در ابعاد مالکیت ۵/۸۱، پول ۵/۲۵، منابع ۵/۳۳ و اشیاء مادی ۵ می‌باشد.

جدول ۵- توزیع فراوانی ابعاد شاخص اجتماعی

تعهد اجتماعی				مشارکت اجتماعی				اعتماد اجتماعی				ابعاد شاخص اجتماعی
فراوانی تجمعی	فراوانی نسبی	فراوانی مطلق	فراوانی تجمعی	فراوانی نسبی	فراوانی مطلق	فراوانی تجمعی	فراوانی نسبی	فراوانی مطلق	فراوانی نسبی	فراوانی مطلق		
۹/۶	۹/۶	۴۸	۳۴/۸	۳۴/۸	۱۷۴	۲۴/۸	۲۴/۸	۱۲۴	کم			
۷۵/۰	۶۵/۴	۳۲۷	۸۱/۲	۴۶/۴	۲۳۲	۸۸/۴	۶۳/۶	۳۱۸	متوسط			
۱۰۰	۲۵	۱۲۵	۱۰۰	۱۸/۸	۹۴۴	۱۰۰	۱۱/۶	۵۸	زیاد			
	۱۰۰	۵۰۰		۱۰۰	۵۰۰		۱۰۰	۵۰۰				

منبع: یافته های تحقیق، ۱۳۹۷.

جدول بالا نشان می دهد که توزیع فراوانی تعهد اجتماعی نسبت به دو بعد دیگر در وضعیت مطلوب تری قرار دارد در این متغیر ۹/۶ درصد افراد در سطح کم تعهد اجتماعی قرار دارند و در سطح متوسط و زیاد نیز توزیع پاسخگویان دارای فراوانی نسبی بیشتری (۶۵/۴ و ۲۵ درصد) نسبت به دو بعد دیگر است. پس از آن مؤلفه اعتماد اجتماعی در مقایسه با دو بعد دیگر وضعیت مطلوب تری دارد و سپس مشارکت اجتماعی در مرتبه سوم در بین ابعاد شاخص های اجتماعی قرار می گیرد به گونه ای که ۳۴ درصد شهروندان اظهار داشته اند که در سطح کم به مشارکت های اجتماعی اقدام می ورزند.

جدول ۶- نتایج توصیفی و استنباطی آزمون تی تک متغیره

انحراف معیار	تفاضل میانگین	میانگین	سطح معنی داری	درجه ازادی	t	تعداد	توسعه پایدار
۰/۷۶۳	۰/۲۵۵	۳/۳۴	۰/۰۰	۴۹۸	۷/۲۲	۵۰۰	

منبع: یافته های تحقیق، ۱۳۹۷.

سطح معنی داری یک احتمال از توزیع t با درجه آزادی ۴۹۸ را نشان می دهد و تفاضل میانگین نیز از کم کردن مقدار آزمون از میانگین نمونه بدست می آید؛ این تفاضل ۰/۲۵ صدم می باشد.

جدول ۷- ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش و توسعه پایدار

شاخص اجتماعی	عدالت فضایی	توسعه اقتصادی	توسعه نیروی انسانی	فقرزدایی	عدالت اجتماعی	سرمایه اقتصادی	توسعه پایدار	
۱۲۶۹	/۲۴۴	/۲۱۳	/۴۲۵	/۱۵۶	/۰۸۵	/۰۳۰۳	۱	همبستگی
۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	/۰۲۸	۰/۰۰		معنی داری توسعه پایدار
۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	تعداد
۱۱۶۹	/۲۱۹	/۰۹۸	/۱۵۷	/۲۴۷	-/۰۴۲	۱	/۳۱۳	همبستگی
۰/۰۰	۰/۰۰	/۰۱۵	۰/۰۰	۰/۰۰	/۱۷۵		۰/۰۰	معنی داری عدالت اجتماعی
۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	تعداد
-/۰۴۸	-/۱۴۶	-/۱۰۱	-/۰۵۷	/۰۱۶	۱	-/۰۴۲	/۰۸۵	همبستگی سرمایه اقتصادی
۱۱۴۶	۰/۰۰	/۰۱۲	/۱۱۷	/۳۷۵			/۱۷۵	معنی داری توسعه اقتصادی
۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	تعداد
۱۱۸۷	/۱۱۱	/۰۸۳	/۲۱۹	۱	/۰۱۵	/۲۴۹	/۱۵۷	همبستگی فقرزدایی
۰/۰۰	/۰۰۶	/۰۳۲	۰/۰۰		/۳۷۲	۰/۰۰	۰/۰۰	معنی داری توسعه نیروی انسانی
۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	تعداد
۱۱۹۱	/۲۰۲	/۱۳۴	۱	/۲۱۹	-/۰۵۳	/۱۵۸	/۴۳۱	همبستگی توسعه نیروی انسانی
۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰		۰/۰۰	/۱۱۷	۰/۰۰	۰/۰۰	معنی داری توسعه اقتصادی
۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	تعداد
۱۳۹	/۰۳۵	۱	/۱۳۳	/۰۸۳	-/۱۰۱	/۰۹۷	/۲۰۱	همبستگی توسعه اقتصادی
۰/۰۰	/۲۱۹		۰/۰۰	/۰۳۳	/۰۱۳	/۰۱۶	۰/۰۰	معنی داری عدالت فضایی
۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	تعداد
/۱۵۷۸	۱	/۰۳۵	/۲۰۴	/۱۱۱	-/۱۴۹	/۲۱۴	/۲۴۲	همبستگی شاخص اجتماعی
۰/۰۰		/۲۱۸	۰/۰۰	/۱۰۰۶	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	معنی داری شاخص اجتماعی
۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	تعداد
۱	/۱۵۸۱	/۱۴۱	/۱۹۱	/۱۸۸	-/۰۴۷	/۱۶۶	/۲۷۷	همبستگی توسعه اقتصادی
	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	/۱۴۶	۰/۰۰	۰/۰۰	معنی داری اقتصادی
۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	۵۰۰	تعداد

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۷.

طبق جدول ۷ ضرایب همبستگی متغیرها در قطر اصلی ماتریس همیشه یک می‌باشد چون هر متغیر یک رابطه کاملاً خطی با خودش دارد. از ضریب همبستگی پیرسون نمی‌توان رابطه علت و معلولی و اثر بین متغیرها را استنباط کرد این ضریب تنها نشان دهنده شدت و جهت همبستگی بین متغیرهای پژوهش و توسعه پایدار است. بر اساس جدول ۷ ماتریس همبستگی و ضریب پیرسون نشان می‌دهد که جهت و شدت همبستگی بین متغیرهای پژوهش با هم و با توسعه پایدار چگونه است این ضریب بین ۱+ تا ۱- تغییر می‌کند و قدرت رابطه خطی بین متغیرها را اندازه می‌گیرد. در ماتریس همبستگی بین متغیرهای پژوهش و توسعه پایدار بیشترین شدت همبستگی به ترتیب (توسعه نیروی انسانی ۰/۴۳، عدالت اجتماعی ۰/۳۰، ساختمان اجتماعی ۰/۲۶، عدالت فضایی ۰/۲۳، توسعه اقتصادی ۰/۲۱، فقرزدایی ۰/۱۵ و سرمایه اقتصادی ۰/۰۸ صدم) می‌باشد. و به لحاظ آماری بیان می‌کند که در ازای یک واحد انحراف معیار در متغیرهای مستقل (توسعه نیروی انسانی، عدالت اجتماعی، ساختمان اجتماعی، سرمایه اقتصادی، توسعه اقتصادی، فقرزدایی و عدالت اجتماعی) به ترتیب (۰/۴۲، ۰/۴۲، ۰/۳۱، ۰/۳۱، ۰/۲۷، ۰/۲۷، ۰/۲۴، ۰/۲۰، ۰/۲۰، ۰/۰۸ صدم) انحراف معیار به طور متوسط، توسعه پایدار تغییر داشته است. مدلسازی این امکان را فراهم می‌آورد تا

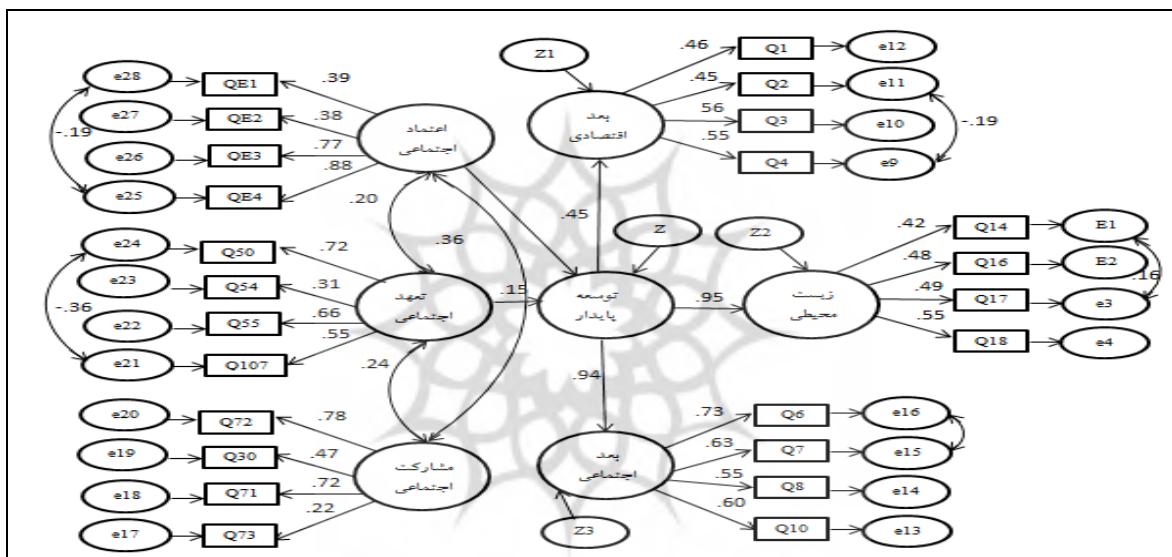
روابط میان انواع متغیرها و توسعه پایدار مشخص شود. از این لحاظ که چه مسیرهایی بر یکدیگر اثر می‌گذارند و اثرگذاری با چه شدت و جهتی است.

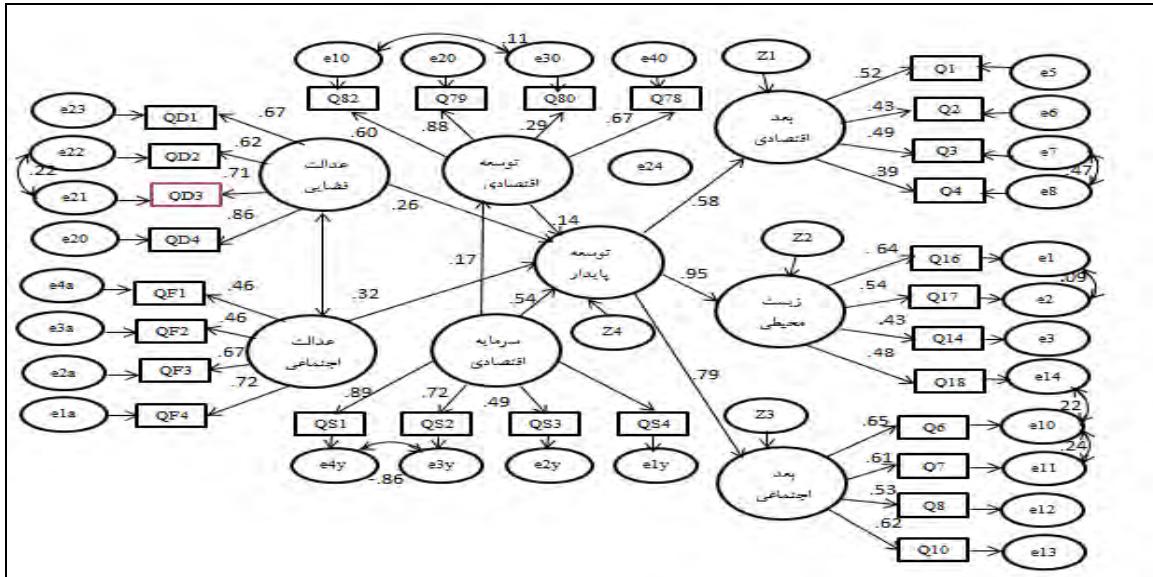
جدول ۸- برآورد شاخصهای همخطی چندگانه

متغیر	تلورانس ^۲	عامل تورم واریانس ^۳
اعتماد اجتماعی	.۰/۸۶	۱/۱۹
مشارکت اجتماعی	.۰/۷۳	۱/۴۲
تعهد اجتماعی	.۰/۸۰	۱/۲۳

منبع: یافته های تحقیق، ۱۳۹۷

با توجه به مقادیر برآورد شده در جدول بالا می‌توان گفت که: بین ابعاد شاخص اجتماعی همخطی چندگانه وجود ندارد. بنابراین پیشفرض عدم همخطی چندگانه در خصوص این متغیرها رعایت شده است. روش بکار رفته برای ازمون فرضیه‌ها الگوسازی معادلات ساختاری با کاربرد نرم افزار ایموس است. در این پژوهش از رویکرد دو مرحله‌ای برای ترسیم مدل استفاده شده است.

شکل ۳- مدل نهایی توسعه پایدار - منبع: یافته های تحقیق، ۱۳۹۷.

جدول ۹- برآوردهای استاندارد و غیر استاندارد پارامترهای مدل نهایی توسعه پایدار

سطح معنی داری	نسبت بحرانی	خطای استاندارد	برآورد استاندارد	برآورد غیر استاندارد	پارامترهای مدل ساختاری
.۰/۰۰۹	۲/۶۲	.۰/۰۹۵	.۰/۱۶	.۰/۲۵۳	سرمایه اقتصادی --> توسعه اقتصادی
.۰/۰۰۰	۴/۸۲	.۰/۰۸۶	.۰/۳۴	.۰/۴۱۳	عدالت اجتماعی --> توسعه پایدار
.۰/۰۳۳	۲/۱۴	.۰/۰۳۶	.۰/۱۴	.۰/۰۷۷	توسعه اقتصادی --> توسعه پایدار
.۰/۰۰۰	۴/۴۹	.۰/۰۵۲	.۰/۲۷	.۰/۲۳۵	عدالت فضایی --> توسعه پایدار
.۰/۰۰۰	۵/۷۷	.۰/۱۱۷	.۰/۵۶	.۰/۶۷۴	سرمایه اقتصادی --> توسعه پایدار
.۰/۰۱۳	-۲/۴۸	.۰/۰۲۶	-۰/۱۵	-۰/۰۶	عدالت اجتماعی <-> عدالت فضایی

منبع: یافته های تحقیق، ۱۳۹۷.

مدل معادله ساختاری روابط میان متغیرهای پنهان را نشان می‌دهد. در فضای چند متغیره و با احتساب خطاهای اندازه گیری بیشترین اثر را سرمایه اقتصادی بر توسعه پایدار دارد. در مجموع ۴۸ درصد از تغییرات توسعه پایدار با احتساب متغیرهای حاضر در مدل قابل تبیین است.

نتیجه گیری:

در این پژوهش تلاش شده است به بررسی بعضی از عوامل اجتماعی و اقتصادی مؤثر بر توسعه پایدار شهرستان تربت جام باشد. محاسبه‌های انجام شده نشان می‌دهد زنان بیش از مردان و شهروندان متأهل بیشتر از مجردان کنش به سمت توسعه پایدار را انجام می‌دهند، پس از آن با استفاده از مدل سازی معادلات ساختاری و با احتساب خطاهای اندازه گیری سایر متغیرهای پژوهش به ترتیب (عدالت اجتماعی ۸۱ درصد، شاخص‌های اجتماعی ۴۴ درصد، عدالت فضایی ۳۶ درصد، فقرزادای ۳۳ درصد، سرمایه اقتصادی ۲۷/۰ درصد، مشارکت اجتماعی ۲۵ درصد، توسعه اقتصادی ۱۶ درصد، تعهد اجتماعی ۱۵ درصد، اعتماد اجتماعی ۱۵ درصد) تأثیر را بر توسعه پایدار داشته‌اند. اما توسعه پایدار در بین پایگاه‌های اقتصادی اجتماعی و تحصیلات مختلف یکسان بوده و تفاوتی وجود نداشته است. مشارکت اجتماعی بیشترین همبستگی را با تعهد ۰/۴۲ و با اعتماد ۰/۳۸ دارد. این نتایج همسو با پژوهش‌های پیشین از جمله نواحی و همکاران (۱۳۹۰) می‌باشد که وضعیت عواملی از جمله: مشارکت شهروندی شهروندان، نحوه عملکرد اجرایی مدیریت شهری، میزان دسترسی به منابع و امکانات شهری و کیفیت

محیط زندگی در منطقه ۶ پایدارتر از منطقه ۱۰ می‌باشد و این عوامل موجب اختلاف و تفاوت دو منطقه ۶ و ۱۰ از منظر توسعه پایدار اجتماعی می‌باشد. اعتماد اجتماعی سبب احساس مسئولیت و تعهد افراد نسبت به دیگرانی که با آنها دارای منافع و هدف مشترک هستند می‌شود. همچنین نتیجه مؤید پژوهش (محمدی و همکاران، ۱۳۹۵) می‌باشد، در یافته‌ها نشان دادند که ارتباط مستقیم و معناداری بین اعتماد اجتماعی و توسعه محله‌ای وجود دارد. ابعاد مختلف اعتماد اجتماعی، ۳۰ درصد واریانس توسعه محله‌ای را تبیین می‌کند. یکی دیگر از فرضیه‌های که در این پژوهش به آزمون گذاشته شد، تأثیر عدالت فضایی بر توسعه پایدار به میزان ۳۶٪ و ضریب تعیین ۱۳ درصد می‌باشد. نتایج تحقیق حاضر با پژوهش‌های قبل همخوانی دارد. بر اساس نتایج تفاوت معنی داری بین دو جنس در زمینه کنش‌های توسعه ای وجود دارد و توسعه پایدار توسط زنان ۰/۱۷ صدم بیشتر از مردان است. یافته‌ها با نتایج (صالحی و دیگران، ۱۳۹۱) ناهمانگ و با پژوهش (نوابخش و دیگران، ۱۳۹۰) و نظریه اکوفمیسم همانگ است، که بیان می‌دارد زنان در مقایسه با مردان آمادگی بیشتری در زمینه عملکرد و گرایشات ذهنی نسبت به طبیعت دارند.

منابع و مأخذ:

۱. احمدی، بهجت (۱۳۹۲): «بررسی عدالت اجتماعی به عنوان رویکرد بر تحقق توسعه پایدار شهری منطقه یازده شهرداری مشهد»، پایان نامه ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه فردوسی مشهد.
۲. اکبری، نعمت الله (۱۳۷۸): «مباحثی از توسعه در ایران»، اصفهان، انتشارات هشت بهشت.
۳. اصغرپور، کسری؛ خانلو، نسیم؛ زیاری، کرامت الله؛ شالی امینی، وحید (۱۳۹۶): «ارتقای سطح کیفی فضاهای عمومی شهری با رویکرد عدالت اجتماعی (مطالعه موردی: محله دزاشیب منطقه یک شهرداری تهران)»، مجله پژوهش‌های اخلاقی، سال هفتم، شماره چهار، تهران، صص ۴۲-۲۳.
۴. بشیریه، حسین (۱۳۷۸): «تاریخ اندیشه‌های سیاسی قرن بیستم، لیبرالیسم و محافظه‌کاری»، جلد دوم، نشر نی، چاپ اول.
۵. بنیانیان، حسن (۱۳۸۶): «فرهنگ و توسعه»، تهران، نشر امیرکبیر.
۶. پی نین تی کی کریشنا رائو (۱۳۸۵): «توسعه پایدار (اقتصاد و سازکارها)»، مترجم یاوری، احمدربضا، انتشارات دانشگاه تهران.
۷. تقوایی مسعود، صفرآبادی، اعظم (۱۳۹۲): «توسعه پایدار شهری و عوامل مؤثر بر آن، شهر کرمانشاه»، فصلنامه جامعه شناختی شهری، سال ۳، شماره ۱۱، دهafan.
۸. تودارو، مایکل، (۱۳۷۸): «توسعه اقتصادی در جهان سوم»، ترجمه غلامعلی فرجادی، تهران، موسسه عالی پژوهش در برنامه ریزی و توسعه، چاپ نهم.
۹. حبیبی، محسن؛ بارول، شیرین؛ خجسته، مريم؛ نگهداری کیا، پریا (۱۳۸۹): «طراحی روستایی، مشارکت و توسعه پایدار»، فصلنامه مسکن و محیط رosta، شماره ۱۳۲، تهران.
۱۰. ریترر، جرج به ترجمه هوشنگ نایی (۱۳۹۵): نظریه جامعه شناسی، تهران، نشر نی
۱۱. زاهدی، محمد جواد، (۱۳۸۲): توسعه و نابرابری، چاپ دوم تهران، نشر مازیار.
۱۲. زربیاف، سیدمهدي (۱۳۹۱): «بررسی و تقدیم نظریه‌های فقر زدایی»، مجله اقتصادی- ماهنامه بررسی مسائل و سیاست‌های اقتصادی، شماره ۳، صص ۶۵-۶۶.
۱۳. گودرزی چگینی، مهرداد (۱۳۹۴): «توسعه پایدار؛ شاخص‌ها و سیاست»، فصلنامه سیاست جهانی، دوره ۴، شماره ۲.
۱۴. کلانتری، محسن؛ قیامی، مريم (۱۳۹۴): «گردشگری موسیقی (موسیقی مقامی تربت جام)»، فصلنامه فضای گردشگری، سال چهارم، شماره ۱۵. پرتال فرمانداری تربت جام.
۱۵. شوماخر، ارنست اف (۱۳۹۲): «کوچک زیباست»، ترجمه علی رامین، سروش تهران.
۱۶. نوابخش، مهرداد، سیاه پوش، اسحاق (۱۳۸۸): «مبانی توسعه پایدار شهری»، تهران، نشر جامعه شناسان.
۱۷. مومنی و همکاران (۱۳۸۹): «عدالت اجتماعی، رویکردی در تحقق توسعه پایدار شهری در شهر (یاسوج)، فصلنامه برنامه ریزی فضایی، سال دوم، شماره ۶، اصفهان.
18. Lynch, K. (2002). A Theory of Good City. (Translated by Bahrini, H.), second edition, Tehran University Press.